

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№.....

..... 2008 г.

*Р. Прими от жалбата за се
въръчи из надлежителен за
месец от възникване, в 14-ден срок
от съобщението*
06.11.08

*Прими
07.11.08*

*Прими от жалбата за се
въръчи из надлежителен за
месец от възникване, в 14-ден срок
от съобщението*
11.11.08

ДО
ВЪРХОВНИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
чрез
АДМИНИСТРАТИВНИЯ СЪД -
СОФИЯ-ГРАД
ПЪРВО ОТДЕЛЕНИЕ,
7 СЪСТАВ

КАСАЦИОННА ЖАЛБА

от Министерския съвет
по адм. дело № 6275/2007
срещу решение № 819
от 30 октомври 2008 г.
18.12.08

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

На основание чл. 210, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 209, ал. 1, т. 3 оспорваме горесцитираното съдебно решение, с което АССГ е отменил писмо № 01.03-97 от 19 ноември 2007 г. на директора на Правителствената информационна служба на Министерския съвет и е върнал делото на административния орган за произнасяне с изричен акт съгласно чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ по заявление от 16 май 2005 г.

Считаме, че така постановеното съдебно решение е необосновано, неправилно и в противоречие с фактическата и правна ситуация по делото.

Съдът неправилно е приел, че поради непредставени доказателства за връчване на оспореното писмо на жалбоподателя подадената жалба на 15 декември 2007 г. е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. В случая не е направена връзката между жалбата и

заявлението от 16 май 2005 г. с оглед, че чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ се отнася до заявления за предоставяне на обществена информация, които се разглеждат и за които се произнася административният орган в 14-дневен срок, а не почти 4 години по-късно. От друга страна, не е обсъдено и нашето твърдение, че заявлението на жалбоподателя не е такова по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, нито исканата информация е обществена, а още по-малко е актуална. Какъв е общественият интерес на настоящия етап в края на мандата на правителството – обществото да се информира със стара и ненужна информация от 2005 г., а именно: 1. от кога датира практиката на Министерския съвет да обработва предизборната кореспонденция на управляващата партия; 2. на какво основание е тази практика; 3. колко писма до централата в София или до офиси на НДСВ са препратени за обработка и получени в Министерския съвет; 4. на колко от писмата и молбите Министерският съвет е изпратил отговор; 5. какви са числата по т. 3 и 4 само за 2005 г.

Още повече, че такава информация не се съдържа в Министерския съвет, нито се обработва и съхранява, тъй като тя не е във връзка с неговата дейност на изпълнително-разпоредителен орган с управленски функции. Нещо повече, искането на подобна информация за 2005 г. е в разрез с обществения интерес, а решението на съда в тази насока е в нарушение на целта на ЗДОИ, както и на чл. 6, ал. 5 от АПК, ако Министерският съвет издаде акт по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ по силата на решението.

Решаващият съд не е обсъдил въпроса за допустимостта на жалбата от гледна точка на нейния предмет – заявление от 2005 г., за произнасянето на което са изтекли всякакви законни срокове. Освен това то е загубило смисъл и значение, тъй като се отнася за изминал период, който няма връзка с настоящия, за времето на избор на Министерския съвет, който вече е в края на своя мандат. В този смисъл вече не е налице правен интерес и жалбата се явява безпредметна.

Съдът не е изследвал обстоятелството, че жалбоподателят представя само едно голословно твърдение за съществуваща практика на Министерския съвет, но в нарушение на чл. 170 от АПК не доказва с нищо твърдението си, въз основа на което се основава неговата жалба.

Неправилно съдът е приел, че административният орган се е произнесъл с уведомително писмо, а не с решение със задължителните реквизити по смисъла на чл. 34, ал. 1 от ЗДОИ, като не е обсъдил нашите аргументи в тази насока.

В случая административният орган въобще не се е произнесъл съгласно ЗДОИ, защото е преценил, че не се касае до обществена информация по смисъла на ЗДОИ, а до запитване от друг характер, чиито въпроси не са от компетенциите на Министерския съвет, и в този смисъл е отговорил на жалбоподателя. Обемната документация, представена по делото, доказва за водена обилна кореспонденция и многобройни отговори от Министерския съвет, но нито едно от тези доказателства не е било взето предвид от съда.

Същият ако би имал затруднение относно нейното обсъждане, би могъл да назначи нещо лице, което да отговори и на въпроса дали има такава практика в Министерския съвет, за която се иска информация по ЗДОИ.

Считам, че решението на съда, с което Министерският съвет се задължава да се произнесе по заявление от 16 май 2005 г. за информация, която не е обществена по смисъла на ЗДОИ и КРБ или е с отпаднало значение, е незаконосъобразно.

Приемането на подобна информация от 2005 г. за такава по ЗДОИ през 2008 г. би имало обратен ефект с оглед обществения интерес, на който служи Министерският съвет.

Нашите доводи не са обсъждани, нито разглеждани от съда. Предвид изложените съображения считам, че решението е постановено при непълнота на доказателствата.

Моля да отмените оспорвания съдебен акт и постановите друг, с който се отхвърля жалбата изцяло.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ:

(Мария Милошева)